

Bréf send Benedikt 1927-1929, seinni hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Aðalbjörn Arngrímsson – Árni Eggertsson – Árni Vilhjálmsson – Benedikt Baldvinsson – Benedikt Kristjánsson – Björgvin Þórarinsson – Böðvar Bjarkan – Daníel Jónsson – Erlingur Jóhannesson – Eyjólfur Guðmundsson – Friðrik Jónsson – Guðmundur Guðmundsson – Guðmundur Kristjánsson – Guðmundur Vilhjálmsson – Guðmundur Vilhjálmsson – Halldór Kristjánsson – Indriði Hannesson – Ingvar Nikulásson – Jóhannes Árnason – Jóhannes Pétursson – Jón Árnason – Jón Friðbjörnsson – Jón Guðmundsson – Júlíus Kr. Einarsson – Kristinn Kristjánsson – Kristján Kristjánsson – Marinó Ólason – Marteinn Bjarnason – Matthías Þórðarson – Odéle Torfason – Ólafur Jónsson – Runólfur Guðmundsson – Sveinn Víkingur – Sveinn Þórarinsson – Þorsteinn Jónsson – Þór Stefánsson – Þórður Oddgeirsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-7, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Vopnafisti 1/7 1928

Gott virus.

Bakla fyrir ritast og ael gamanet og golt.
Svo er mal met verki að Reydarfjartarlaunisþjóð
(f.e. Eskifjörður) er nái laust og sagði Guðrún.
Lætitri minni myndi se henni leon af Sambandfundi
eftir laundlaunum að hýratil ætti að veita frá 1. okt. n.k.
og að umsóluðuðu þessu myndi velta þóttil í Þegist.
Mig laugae mi til að leitja þig að sökja um hýratil
fyrir minna lönd og i bakla líf og jafnfraumit allra
þeg að leitja þig ut geta rjettar minn eftir því sem
þú gettu. Heinsug þui kannski veist e. koma minn
frá Reydarfjörð og heymla földra minn bæta þar
enuppi. Slána laugae þui nýjög til að komast þarna
svo að segja heim til þeira. Auk þess hef þeg verit
þarna að hyst vel að hýratil og tel þot allmikil álit-
legra um hýratl það sem þeg dref hýr. Þau sagt teypt
þeg þui at þú regni að gera fyrir miq þat sem þui getur
til að nái í þetta hýratl þui þeg hefi hafi mestu launegun
til að komast þangað. Þeg leiti hýr með umsókuðum Hálldorðin
Stefánssonar aðspingis manns um Leydisfjartar hýratl og s-vottor
það sjálkrabnum og fötugar stofnum. Þau vottor leit þeg
senda mynd ^{áður} eftir að koma þerin til miða minn Sílmars Stefánus
i Lautsbauhannum.

Óklum litur hýr að óhlega eiginum 5-myndarlyg leion
og dilitit bii.

Met kanni huetju til þur og þur

þur eni. Þur Villigðum

Charlottenlund, Skovvej 12
København 18/4-27.

Fors. Msc.

Jeg hafi lefft enig at senda fyrir báðe
þá um þy hafi skrifst um fiskivættar.
Enigjané at öllu athugið til því vorir
málaðum fórum gjafor þí enig með
völk um virkið og virfugl at fórum fari
Hvernig löndum gefjast þessi báði ekki þí
engu spá um, heim er skrifin; ðóntum
leftslagi og slykt af dönsken fyrir, en þy hafi
skrifst henni blátt áfram eins og málið
háfyrir. Þy hafi fengit um 50 riddóma eum
allir hær henni undantessingarlaun, þar
at auk fjoðra hryða fyrir a' mál til þí Englands
Þýsalands og Norvegi sem gjör fyrir eamur, og
sum miklu meira en þá a' skilid, fyrir þy fín
eina emi galla fyrir óstógt at selja og lafna
þugur um fyrir a' roðum. — Þy hafi meðha
lengun til a' skrifa fiskivættar íllend-
isyn rit Island, hvolsvættar en. m. en til fers

Huf þy eksterst fyrir og ferji til Íslands
einn hvarji slykt. En þat gati verit
strandarlegt verkt fyrir Ísland. - Þy
eindi fyrir hvernig dalititru hildrill
af vildónum um bákinum sem
Káreying hefur sent í. - Bárkin
hefur kostað mig voda mikla fyrir löfum
og er fitti, og þy líkst hinna allra til þess
mig afur líka, og þy var fyrir þær þeim
ens kínun og enger færsl volaknum
þeynum til gáissa verðsins.

Fyrirgefði rísis?

Þessi eint viri
ekki meiri fránum.

København, April 1927

H. HAGERUPS FORLAG
FIOlstæDE 10

Vi tillader os herved at henlede Opmærksomheden paa neden-nævnte Bog, der i disse Dage er udkommet paa vort Forlag, og som antagelig vil være af Interesse at faa anskaffet til Biblioteket.

Havets Rigdomme og deres Udnyttelse

er et stort Værk paa 352 Sider i stor Median-Format med over 150 Illustrationer, skrevet af forhenværende Fiskerikonsulent *Matth. Thordarson* og udgivet med Støtte af „Det Reiersenske Fond“ og „Dansk-Islandske Forbunds Fond“.

Med indgaaende Kendskab til Emnet behandler Forfatteren Hav-fiskerispørgsmalet fra et historisk og økonomisk Synspunkt.

Illustrationsprøve.

Bogen har i Dagspressen faaet en enstemmig god Anmeldelse, og tillader vi os at citere følgende:

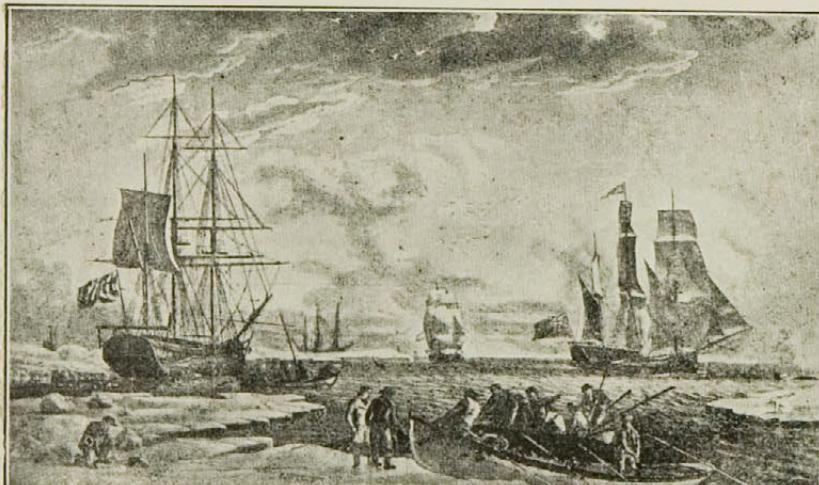
„Denne Bog bør ejes af enhver Købmand og Industridrivende, og det var ønskeligt, om Handelsskoler, Højskoler og tekniske Skoler vilde bruge denne Bog som et Led i Undervisningen om nationaløkonomiske Spørgsmaal.“

Generalkonsul M. L. Yde, Hamborg, skriver om Bogen:

„Jeg foreslaar, at alle Folkebiblioteker i Danmark faar Bogen. Denne Bog bør findes i enhver Bogsamling, thi her er for første Gang givet en paa Basis af omfattende nationaløkonomiske og commercielle Studier bygget Fremstilling af et Spørgsmaal af omfattende Betydning for Danmark.“

Prof., Dr. Valtyr Gudmundsson skriver i „Politiken“:

„Med stor Flid er her indsamlet et overordentlig omfattende og værdifuldt Materiale til en alsidig Belysning af Fiskerispørgsmalet. — Der er overordentlig meget at lære af denne Oversigt. Den kan klare Begreberne for den, der ikke stirrer sig blind paa lutter Døgnpolitik, men har et aabent Øje for Statens økonomiske Udvikling og Arbejde paa langt Sigt.“

Illustrationsprøve.

Illustrationsprøve.

„Finanstidende“ skriver blandt andet:

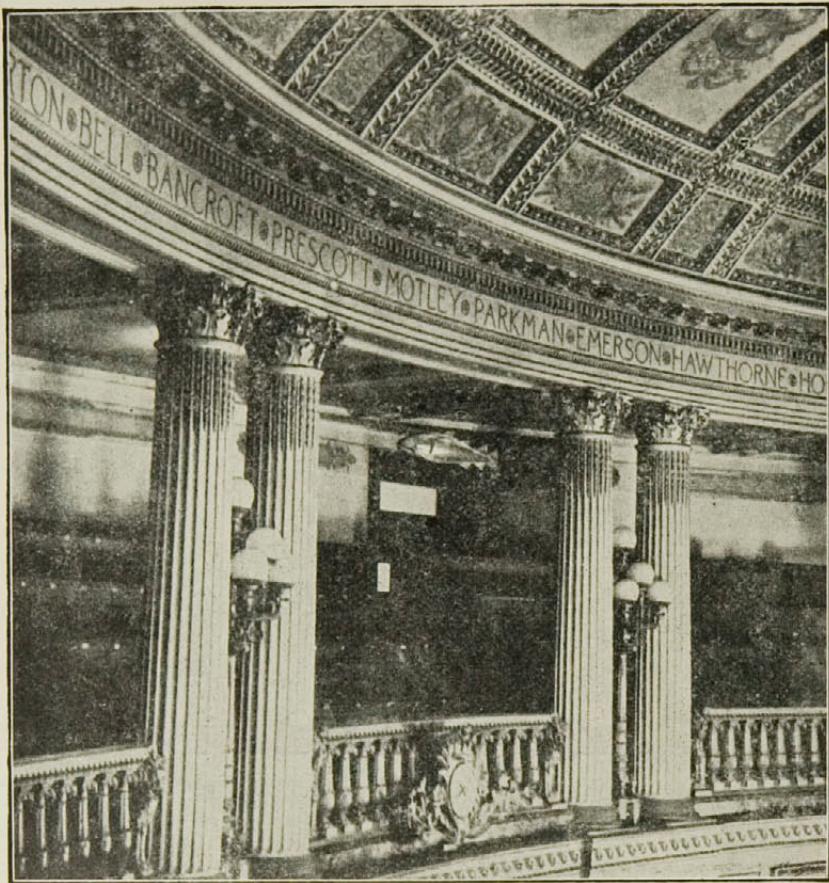
„Sjældent har nogen samlet gloende Kul paa vort Hoved som denne Forfatter. Hans Fremstilling af, hvad Havfiskeri er, og hvad Danmark i sin jordbundne Selvglæde har ladet gaa sin Næse forbi, er forbløffende. Hr. Thordarsons Værk er meget omfattende, men man læser — store Dele af det som en Roman. —

Hr. Thordarsons Bog omhandler Fiskeriet, saavel i historisk Belysning som i sin moderne Form. Det er forfriskende i en trang Tid som den nuværende at faa det salte Pust i Lungerne fra en Skildring saa fuld af Optimisme og nøgtern Saglighed.

Maatte hans Bog blive læst og drøftet og taget til Følge i sine Forslag.“

Dagbladet „København“ skriver:

„Mit Haab staar til Havet. Disse Erik af Pommerns Ord har Forfatteren gjort til Bogens Motto. Og de, der læser den, vil ogsaa

Illustrationsprøve.

sande, at det er mægtige Rigidomskilder, som her ligger til Raadighed, dobbelt mægtige virker det i vor Tid, hvor hver Grøftevold skal pløjtes op, for at intet skal gaa til Spilde af den smaa tildelte Jord.

— — — *De mange Illustrationer yder deres til at fængsle og give Bogen Vægt.* — — —

Kritisk Ugerevue (Søfarten og Samfundet) skriver 18. Marts 1927:

„Paa Fiskeriets Omraade har der aldrig været nogen bedre Bog fremme, og den burde læses af alle herhjemme, som har den mindste Interesse for Skibsfart og Fiskeri. Vi kan paa det bedste anbefale vore Læsere at anskaffe denne Bog.“

Bogens Pris er Kr. 10,00.

A/S. H. Hagerups Forlag.

**Bestillinger bedes sendt
til Deres Boghandler.**

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Havets Rindomme og deres Udnyttelse.

"Thisted Amtavis", (Rigsdagsmand Jens Damsgaard) skriver i en lang Artikel bl. a. om Bogen:

" - - - Paa det alvorligste vil jeg anbefale alle socialt interesserede Mennesker at stifte Bekendtskab med Herr Thordarsons udmærkede Bog. - Læs Herr Thordarsons interesaante Bog og saml Rigtigom og Forstændelse af vor Tids betydeligste Spørgsmaal
- - - "

Mange norske Aviser har skrevet lange Anmeldelser om Bogen og roser den og anbefaler den på det varmeste.

"Morgenbladet", Oslo af 26/3 skriver bl. a.:

" - - - Denne bog er en glædende appell til det offentlige og statte af havfisket, - enildsjæl, som slaar til lyd for udnyttelsen af havets rigdomme, som er arbejdsfelt uden grænser for arbejdsvillige hænder. - - - Og i rettelæggelsen af hele det værdifulde materiale, som forfatteren har indsamlet, fortjener den største anerkendelse, og det er ikke tvivl om, at boken vil slaa kraftigt an.

- - - Der hersker en velgårende neutral og saklig aand over dette lædige arbejde. - Der er vilje og kraft over boken, den fortjener at kendes langt ud over Danmarks grænser."

"Aftenposten", Oslo skriver en lang Anmeldelse af 18/3.

Efter at have gjort Rede for Indholdet skriver Bladet bl. a:

"-- -Boken spænder saaledes over meget. Men forfatteren
drukner ikke over detaljer, han ^{har} hele tiden opmarksomheden henvendt
paa maalet. Der er hverken medtaget for meget eller for lidt. Bo-
ken er overmaade vel begrænset, letlest og velskrevet. Det er et
stort verdifuldt ~~ochriga~~ materiale, som vore Aalesund-redere ^{og andre} bør
lægge sig paa minde. Forfatterens værk er "up to date", han har
fulgt godt med, det kan ses af talrige citater af pressen, ofte
kun smas notiser, som dog ikke er gæset hans skarpe øje forbi.
Boken bør læses med Udbytte af alle, som har sine interesser paa
søen, ja af alle fædrelandssindede mænd, "thi ophjelpling af
fiskerierne er en sak af srørste økonomiske betydning, ikke blot
for den landsdel eller by, som fiskerierne drives, men for det
hele land - - -"

"-- -Det er et viktig arbejde, en rigdom af oplysninger,
baseret paa et grundigt studium - og alt fremstillet paa en og
oversiktlig maate - specielt for os Nordmænd, som foregangsmænd
paa flere af disse omraader. Tilslut vil jeg nævne bokens store
rigdom paa gode billeder. - Boken anbefales paa det bedste."

BÖÐVAR BJARKAN,

yfirdómslögmaður

Talsími 12

Akureyri 14/3

1927

Kom gamli minn!

Jeg set eiginlega eldruv ogl um ræbiscum
annat en þud sona, sem ogl var um
belgjubrinn i Anchorage. Þin er skinsöleyr
þriggud, en gjalbsögl örðum ogl að fram -
kvæða langrunudísir. Þær broður höldur mið
mig um ræbiscum einum sinni. 'Fyrir, og sei' seg
elki í miðlim landi að henni vori, f. d. hvers -
vega hin mundi ekki kveypast. En sagði
heim að segi gengi til fyrir því sem gjalbsöglar
að hin mundi standa lagi, fórum hvort
blómivini um hérheðnum mobile. Þeidi heim
sund til að sjáum honu óveidum ogum fræli -
manni í þeiri grunni, d. cl. helsi fórkels fórkels -
grunni, sem segi grunni mid fyrri að gengi fyrir
og seði slíkul fyrri þeiri broðuru, hvers vegna
rélin kveypit ekki. Því fór annan broður um
sund um aldaginn í persum einum. Fórkell
ger gjalbsöglar stórus landi en en, holt seg
vori ekki mógn bæður hit press.

Ísland fer ekki hit Reykjavíkum hit bæðum,
svo að bjóf fulla lemu ekki hit þeir fyrir
en sinni og sinni meiri.

Med vestur kveðum hit bæðum fari og
gæðum eldu og meðan Bjarnabenediktsson@bogarsjolasafn Reykjavikur

Þetta bref kóðvars er svæð til minn vísirkjandi noakkurs-konar
perpetuum mobile sem Þórarinn Haraldsson í Austurgötuum
í Kelduhverfi hugðist hafa fundit upp.

Herra alþingismáður Benedikt Þveinsson

3.

Förslöfn

Reykjavík

190

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Krossavik 15 januar 1924

S. 75. mæg.

Herra alþingismálar Þenidileft Sveinsson

Reykjavík.

Med breifi þessu hér og yður að gera
mér stórar greida, og félki engan í Reykjavík er
og geti þess bidit, að virus er það eins með
okkur að við frekkyrst lítið adeins seit á
þingmálafundum, en mið datt samt heilt i
hug að leita til yfir ef fór vildud þá sva vel
gjöra.

Greiðum or sá að koma fóri í líning að og
geti fengið kr 2000 - Svö þúsund króna lán úr
Ræktunarsjóði Íslands hér fyrsta að mögulegt er,
til tryggingar fáinu sit og Ábúdarhús mitt sem
nú er í smíðum en að miklu búið eins og
~~at~~ virðingargjörðin ber með að og legg eg hana
hér með; en sá or annmarki að línið er
óvátrygg og þarf eg fóri að býja yður að bruna-
trygga það og ællast og til að fyrsta ydjejald
bruna tryggingarinnar sé teknir af fáinu ef það fer.

Linnig sit og til tryggingar annan príðahluta
af ábúdarjörd minni Krossavík, þam príðahluta
er eg líf erfða festi að og getið er um í áminstri
virðingargjörð og legg eg hér með yfirlitingu frá
eiganda jartanimar að eg hafi þar fulla heimila
til

en vedbókarvottord fóðrar jartar það og sýslumann
seindar yður í næfni hér síðast ledid haust fóri fá
skrifari og yður sambær efnis. en það breif misförist
með fiskiskipinu.

Önnur skjöl en að framan eru greind ásamt
umbori til yðar er og lát hér einnig meðfylga
veit og ekki til að þér fyrfið óska og fóri eftir
ef lánið fært að peningarnir sín rendir mér
norður þá þér eruð búnir að taka frá fyrri fylsta
ydgjaldi brunahryggingarinnar og svð fyrri yðar
fyrri höfn. Mod fylsta brausti og vinsend.

Vindigarfylst.

Björgrun Þorarinsson

Landssíminn

Símskeyti

Evðublað nr. 1 b

Aþingismaður

Benidikt Sveinsson

Reykjavík

Athugasemdir símaþjóna.

Landssími Islands

Símskeyti frá	nr.	orð	dags.	kl.	Meðtekið frá	dags.	kl.	af
bórhöfn (30000 - 12 - '26)	12	20	9/3-27	9	sf	9/3-2/7	1030	Ls Gutenberg

Bið yður greiða kaupfjelagi Langnesinga kr fjögur hundruð af
láni mínu ef það fæst

Björgvin Þórarinsson

Köbenhavn 14. Febr. 1927.

Kerj frændi!

Eg skrifði þér í vísun en hefi ekki fengið svá. En g hefi fálat við Hr. Krabbe og Hr. Finn Jónasson og þeir hafa ráðlagt mér að skrifð um eigin minna í Þannum hitt, sem eg geri. Nái sendi g þánn til þin að saman með miðlum og birt þig sín samrægð að leggja þánn fram í þingnum, og ðær alli sem þér er óvinnlegt til þess að erangetjast af óvinnlegð u. Eg breytti þér - og birt þig að fyrirvara ómedalt, en g tóku þér með því. En g þekkti engan annan, sem g ekk emiðið mér til ~~þánn~~ svoð þetta og meir vísar lesa afarsmikit að þessi tilraun minni mistkynntist ekki. - Alli sem þin ekki kerj frændi birt g þig að ~~ðær~~ og i þin frændi ~~tíð g þig~~ fyrir að henni að þer ekjala býggal inn!

Óktað best kvalður eftir þínnum
Deinifjávarimurum.

S. Kortensgade 106. 1520 K. (C. Hansen)

H. alþingismáður Þeniolíkt Þueinsaor
Reykjavík

Jeg hef móttakið sínarvisum ad upphæð
1725, og Hann jeg gður hini legar þakkið
þyrir yðar þyrir köps og fransiz akkarandi dugnud
við tiltegnum láns pressa. Ær það ruin óstó ad
mijer mætti aðvntast ad gjöra yður greida til endar
— gjalds þá ekki hvari meira með aðkvæði minn
við konungsar. Jeg vanart eftir skrifsi frá
yður við uikkandi greidslu á láni pressu
Sao kæd jeg yður með þakkið til og virðingu

Þórköpun 5 Mars 1928
Márin Ólason

Sauðavæsi 2. nov. 1927

Herr alp. forseti Benedikt Lviuston,

Keitrad; kari vinnur!

Eg var ad Góða Sauðan bréf til Sljómarinnar út af umsóku minni i fyrra velur um 3000 kr. ríkis-sjóð slýrk til valusvælu he's a Hlaðvæ.

Var ey būum ad hlaða, ad ihaldsljónum hefd virð būum ad akvedn ad veita með slýrkum, en skónum eftir, ad Fransóku tók virð. Seikz ey bréf fyrir nýju Sljónum, þar sem segir: ad áður en ákvörðum x tellum i pessi sfi, þarf meiri og "betri undiskunum frí' gott hendi að itarlegrí lysisin a' muraðduum veitum. Kosmador-áallum sii, & fylgdi, qíþur eiga hreyfimund rung leugdimos a' veitunum og reiði hleyt a' línum að byggja. Þetta & salt, það hefdi gleymist ad slávir frí' pessu. Ni' hefiz ballt vi, og lýst fríttokum svo sem g hef best vit a', og bedrít þa' um ákvörður Spurningar, ef þeim megin ekki seltu. Sem ey mi' skrif.

Blessaður, forseti, fóru mi' a' fund fómarar ráðverra og legðu þig fram með til Sljónum, soð og fari áheyrn. Þu' getur vist mið hraum a' fylgi mitt virð Sljónum, þar sem ey eimur ihaldnumma hauð þig Fransóknumannum a' þíum!! En ekki alla ey með aumor! ad qefu þér vatn og leggj þróðr & sunnan!

Þu' veitst hvers vandræti mi' hæð Sauðavæsi ad na', oðru i' slóðrindum a' vetrum, og alltrf eijoq dýrt, hestlendi, mæður slöðr og áhöld ele. ele. Oy soð n hreyf i' með ad bætu og roðu, til línuð, en til þess & nautsyn legt ad fá góða safnfor, skólporsla. Seindr með línuð og seindr með hvad glengur. - Hvunur for mæður vorl ad hja' þig, prýðlegi forseti? Sem fyrst vorn g. Aludorkvedur til þín og þín folks.

Húsavík 7. des. 1926

Iðveri frendi:

Bestu þankir fyrir brief þíð frá 19. f. m. og allt gott.
Um Þórarinni hefi eg fengið þér upplýsingar
at meðborðinum E. B. hafi átt hæsta bod
kr. 3800.00, en næsta bod þar fyrir neðan var
kr. 3050.00 frá meðborðinum. Þær ekki bankurum.

Socialsetjunninu eða Augmenunni felögum gerðu
eigini bod, en odditi Kelduness breppus
heimstadi leikar ad hann aðskildr séi
richt, vegna breppusins, at gagna í hæstu
bod, ef breppusins einfald naði seginsins.

Eg er því sauðnála um það, at best fari
að því ad Kelduness breppur eignarist Þórarinni
og vil slöðla ad því, en er hæður um ad
fjárhagur breppusins sji prínger eins og
stevndur, Þó sel eg ekki óliklegt ad hann neipi
ad kæra það, ef það fengið fyrir eð 3 þús. kr.

Eg er ókunnilegur personum davis felögum
hér í sýslu, sem almoeid um kallað augmenunni
felög, og mið list ekker að lítta þau nú; persa
eigin, samtl veit eg ad mórg þeirra hefa sýnt alhverf
og dregnar í at nái sí í leinin og biliingi í opinberum
sjónum og eg hefi jápnud að þess var ad
þrógr hefir verið örblálm og leidhamara í
fjárhagnum til þeirri, heldur en til fátakna
breppus felagum, sunn ut í neyd hefð leitar hér þær.

Ég fann nylægur hreppsljós Kelduneshrepps og
syndi hennan brief þitt. Man haun minnast á
þetta mál við hreppsnafnar meðum, en star hef-
ey inkert fengit frá þeim, eftir minn þeir sei til
sínum, s. B. eru þau ef þeir vilji verkud sinnu fram
máli.

Hétar er fátt að þeit. Frá austurhármum eru bæðir
dauðir i dálkum eplið ósigurum miklu og vilja
síðu minst lala um Kosningarum. Þóttu hefji
verið nýjum óslit og hord, og eru bændar korda fullir
um heystork og vorn þó mikil keyr til í haust.

Gíður afli er heið þegar vóður er, en gopflaleysa bægar.
Erfitt er um allt vistkipli vegna þurrinjaskorts og
fáventar. Þó hafa festrir í sig og a' en eldnungs-
skortar er tilfinnaulegur.

Elli hefi ey sed getið frá falli Jóhannesar í Krossdal
i blóðumum, en meiri grétir tel ey það, þegar meðlis
bæðar falla i valinu, heldur en þegar ómerki ley-
shólu líju trúlfarð er auklver Kaupmannar a' afnud;
og er þó ekki ólitt að blóðis ohjari frá því.

Ég legg heið í Mi. 1.50 í primertyrinum lið konu þínar.
Honan minn bad hana að kaupa eitt heod fyrir sig, í
sunnum eru haust- og með hafi vautad lið seinni
þessu voros. Skilabo líku bestu kaupi til heimrar
frá ekluv og nu kveð ey þig með óhenni alls gild-

Þessi er mi
Bor. Stefánus

Hvammi 16/9

1924

Kari herra alþingisom Þor. Þveinsson.

Um leið og jeg óska yðar til bramingju
með hinn glæsilega kosninga-sigrar yðar. Langar eru
til að spara yðar um verð á „Alþingishábindunum“.

Jeg hefi fregið komist að því, að þeir sem eittkvæd
vila vita um gang lands-mála, stórf Alþingis, flotk-
anna, eða einstakra þingmanna. Verða að hafa eittkvæd
annad en blöðin, og aðligt jeg því að þeir sem vilja
fá rétta, og óklutfilðga lýsinga af Skarfsemi Alþingis
ýfirleyft, verði að kaupa þingbýldindin.

Yður kannu nái kannske að finnast að við gekum
látið okkur nöggja þau hvinn þingbýldi er send eru
hein i hvern hrepp, En að minni aliki meða þau veru dýr
ef ekki borgar sigr beltar að þá þau send seið leint heim (nú at orðnum)
heldur en að þá að mestu máð og mistkunsemi sedu 2 systi kannske 2 sedu
3 ára gömul eftir mestu þjark og gautagang.

Eru þat því vinsamleg til onali min til yðar, að þeir látið
mig vita um verð á Alþingishábindunum við tekiflu, og hvort
jeg ötti að smíða min med kaup. Eða askrift, kannske líka að
þy geti fengið þau í sigrum yður, þas setti mi best.

Kved jeg yður svo mæl vinsend og virðingu
i von um að heyrta þá yður við tekifori

Stallyðn Þorgrímsson

Dvergastein, 20. des 1927.

Góði frændi minni!

Tanka þér að gátt og gamalt og síðustu fundi
á leysisfjöldi þó eru sér óvan, er þín laugtir i berfertina
nortar og fórstaddir sveitumugum minnum og frændum
þín að síði með „varaþíkuinn“.

Ey tufti hæfis í huom hafð i hryggju að meggja
atvær mið bræðlega, en kemur þín líklega ekki í fram-
kvæmd. Ær um ey að Knippe emr að sjiðinni um
stytta til vildáras hryggingsar íbútað hinsid her
sem er ávistmandi líkt ey smáskillegt eins og
þín veist. Tufti ey mið skrifat mínu sjiðinni
lagtum brief að fórk fram a Kr. 4000.00 styrk
til vildárggingsar, ey náið þor til þess briefs, er ey
skrifati sjiðinni í fyrra ey þvírs tilteignir
af vildárggingummi ey liggjugar ey vildárgjörðar
á hinsinn er þín brief fregdu, ey æssi að verz
geymt í sjiðinni. Fái ey þessor 4000.00
krónur sem alþjátan væxla ey afþorgumor lausun
styrk, ey þod eitt er samgjarni, þor sunn hinsid
er mikil mir til afþjalds að minnsta kausi
5-6000.00 Kr. herra en þod er vest. Það mun
ey regna að leyyja nik i að komi a fáð þessor
vildárggingar ey breytumur a huosinni i sambandi
við herra, ~~en~~ þánn gefit sic að kastmátar við þod
þen aði mikil framur Kr. 4000.00. Enk þess
ventur þod að hleyst áhrifilegt að ey skuli hafa
þurft að kamps sjálfur hvetr einasta iki hins
á jörfum, sunn náið að næstu lagt hefthi að að
kamps ey eiga því með þod orru lagði a

minar snauta herðar, þó eigi hækist þod afaná
at ey eigi at velt meyddur til ad silja með
i framlitinni seo smærilegt ibúðarhús at ey gildi
eigi hækst nálofuglum nema látu harn safa tveimur
vinnmörnum um minnum eftir vinnukonum.
enda súkt vorla hærralanst í frossum lausum jar
himnum, og seo er ey laukningjælda af person hra-
forsmáni, sem ekki fylgir seo mikil sum salerni
en is ey veri fulla glaskasta háll,-verzur fross, ad aðrir
gálu snuðar ritist í byggjinguini og flugt i hær
15000.00 krónum af landofje, og þykir mið hest, ef
ey á saklans ad gjæðar ferar gláppsku allu þa-
nid sem ey kann sigras hér. Þin vildi ey leita
þig ad halu inn sjónum um fusi mal og
þá einum gónas, sem um fusi efri roðar.
og ker ey þod brunt til hans, ad þegar hann veit
allu málaröxlunnum harn eigi saka ver að
fussn mali; en ihaldsstjórnin gjördi í fyrri.
en hin vissi mið þó styrk til biskupsbreytadagset
á hinnum, og valdi kráfu minna um styrk til
vidbreyggingar alþjóðlega reitmala, þátt hinna sai-
sis ekki fari at veila þod fí einnig þá i bili.
en eigi mið sjónum sig brecca heimild til fross ad
veila þenna styrk, og ad til fross farið þjórsalshafi
þá hafi ey þafl ad veila þod sunn allra fyrst, og hafst
með sinn skýri, því hin em fentir sijalar, og mundi
ey þa regn ad sambær um ferma styrk til þungrs
ms. En til fross ætti ekki ad ferfa ad komu
mi fusi sjónum assi ad minnsta huki ad hafa
sómu heimildina til ad veila þenna styrk
en is íhaldsstjórnin Björn Þorleifsson fross til ad hafa

mið fá pessor kr. 2400.00, sem eru þá
veissi, þá hóskvergja uppi hefur verið aða i rann
nissi talist aðgentas kaossatær hissins hér.
Jafn. frandi, þá órótt fyrir mið i pessor
máli það sem fái helur reit og getur að
misilur fyrir hafnar.

Af aðskur er að gáu að fíllu. Allur
fiskur, og brakkur minni, sunn mið eon
entur leir, errakur (Gummar) og ulpsa (Ristjana
álf) dafn vel, og gefa mér minni aði og
hann ingi, en mið gnumati átta, að sunnur
smiðangar gætu veit. Þiaskapsorminn gengur
vel. Hugfengur í sunnar misill og góðar. En
þi gengur að sjálfsala emþá þá sín er fari
numklegz hlyz og góð, sónð að alaud, þing og
fafnul gríandi.

Koma minn og systir líða mið að skila
Korni Kvedju til þin og þins folks, og sjálfs
minn og þér og ykkur allum gengis og
heilla.

Þinn einl frandi

Gunnar Þorvaldsson.

Hraunni o. Jorshöfn 9/11 1927

Hr alsm. Benedikt Þveinsson

Besta fakkloti syri nýmedlekin Alþingistidindi, með lekin
með góðum skilum.

Feyar jeg leyf yfir bls. 134-142 í þingstjóri 24 A
datt mei i hug máður einn hei i kjörðömi yðar sem ad onum
dóri efti ekki vædi síðar ad njóta skyrks en margar ráðer
þar en skráður, (ekki sambur ad skilju at jeg telji þeim skyrkin
spunkin eda ofgöðan) þó ekki si bann uppgjafaprestur eda neytir
þriumiðkt. Máður þessi er Jóhannes Þorlósson. (Drauma fói)
sem allir kannast við. En það hafi ad máður sem hefur verið
þjóð sinni ekki minna myktur en hann (á sínri svíði) (sjá Drauma fói)
skuli hækjast (sem) heimiliðlaus einstöðingar i milli onanna.

En það fari líkamli min til yðar, ad utvægu hórum einkum
skyrk í næsta þingo. Hann metti ekki fí minni skyrk en það
ad hann gæti eignast fast heimili, og lifad ahiggju og striðlauna
liði ella daga sina.

Mei fætti vœnt um ef þi vildud lata mig vita med línu
hvornverg yðar líst á fettud og framgang þess. Við bætifori

Ned vinsemd og virding
Íðalbjörn Árngrímsson

Kór lööpu laupit Þóðar

Hestadis viður.

Ritft mið medteknið "check-inn" og
krif fitt. Feltk annað krif frá því
fyrir minnadar síðan síðan. Því meðis
mies 40 hr. Enn var það ekki svo
at eg félk 10 hr. eftir því því i Hgalt-
laudi? Þá áttu 10 hr. lejá mies. Því
götus akrifat mies levarð þetta nái
ekki rétt.

Það nætti mies verst, fengar
mona þium var hér og þær sýstranaar
at eg gat ekki fundið þer og auk-
leldur þarið með þium til Kirkju-
bæ, enn því miður var eg lefður
var með Guðnu. Lækna az obó fálu¹
advr nequa nefndarfundar. Merdu
nára hvedju míma til meirra.
Nu fer Lyra. Þókk fyrir heilda ósk
þina. Með fyrri fórdalagit redast

Finnanlegash

þium
Jaamei Þatursson

Fjällum, 29. jan. 1926.

Gleðrædi hari vir!

Micar lesku þakkar fyrir brief frá 11. nóv. f. árs og málaflyklu-
ing þinn minn vegna vid landsmastjóra, og að annan gott mórof
minnum að segt. Skömmur eftir að eg meðfök brief sitt, þekk eg að
vita frá landsmastjóra, að brafa minn yrki ekki leitni til greina, og
var það er eg hafði lírist vid, varð fyrir fyrir lífum vorbrigðum.
var fyrir lóngr líi inn að sjá og athuga, að skefna landsmastjóra er
sí að hósta sem minnst til, og látu þa sem næst stíta fyrir sínum
ekki héra næst í lífum, en næst er þó draslið, hvad eftir líksstofronum
er illa lagt til þa sem þer þarf til aðgerða, að ef stórra lílauð hóma
fyrir frá vanta alt sem til þarf. Það er af mikill spornadr. Í nóvember
i vetrar urðu miklar lílauðir hei i Tunguheldi, og gíkh reint að hóma á
sam bandi, vegna þess að us morgt vantaði, sem til aðgerða þarf. Ekki
meiro um það. Af líðan akkar er allt gott að frepta. Tíðarfarid semilega
gott síðan menna í nóvember, þar til mi að fyrir viðri viðum þom að hóma
stóru og aferðar, og er mi að velta jard lítid um flæstar meitir Norðen-
síslunnar. Í líður síslumi hefir meid jard lítid síðan um miðjan
Október, en þær eru vist hústerkir. Þann 26. f. m. vor haldinning meðalfundur
ur í Gellunesi, en sönum evirdra heimilis þingum stofna gat eg ekki aðr þor
og fathi meir fyrir fyrir. Þos á að velta eins og í fyrra umor fundar í til að líttu
fyrir alle sísluna. Vafalaust hugra fram sömu meiri sér að erim þing
seti sitt, og að þa að líhindum fram Þóri Þiggeirssyni, eða frá
Guðmundi Villjálmssyni. Það þó mi að fram sámu meiri sér morgin

og líðstekir hér þá eftast eg um að fressi meum veuti af fjölllannum líkvis fram yfir fíg, því að það vitur heima frí fleðkið ekki allir hóndar, að þú sért mikilvæpus fingumóður, og að þú gangis allværi á móti hagsmunum leunda. Þy er vísunum að þú hafið fylgi flestra þeirra eldri og eg vona að þú eigið hér enu þá so mikil áfólk að enniit vætti að fello fíg að persu sinni, ef þú hýgt fíg fram, sem eg og fleiri vona að þú gjörvi. Þy hef mið líkum tíma til að skrifa ór sinni, boraði hengja utan í mið so ega óhreyf met að skrifa meira. Þy sendi þí línor ein hvern tíma i sennar, og lata þá náðar um þetta mál.

Þy líð þorlega að heilsa hornu þímu. Þor kveðja til þín og bestu óskir um farsalleg fingustörf, og gáða og gleti lega framkvæð. Malir þímu einl.

Olafur Jónsson.

þverá
24 febr. 1927

Kon i vinur

Jeg hefi lengi ekki ættat að senda þórs línu, en annriði og seintaki hafa bantum þori að fáð leamist í veðr fyrir en mi.

Fáð verður i þeimstífla eins og oftast vilb við boenna að þegar madr fer að skrifpaingmannum, að þá kemur þá best í ljós hversu eiginjum madr er, þori jafnarað bygguna tilslitbrigði eru næst um aðskoranis til þingmannsins um einhvern frítundi bantum þori lejdomini sem hann er þegar madr fyrir eda þá flakstai innan lejdomsins.

Þeimstífla verður mið að sumar líti eimneg líjs, en ~~er~~ ófó i rauð og veru myög andstóll minn óskaplyndi þori jeg lík sín að hversu þingmadr eigi fyrst og fremsi að vera þingmadr fyrir allt landi en næst fyrir löjldameti en dalsi gagnstólli. Þó er þá dalsi óætlileg þó hvers að sín vilji bantla fram sinum hagnumum og áluya málum. Nið er þá sín að eitt meista áluya mál aðskor sem leiuðinni er. Ófari fjárhálfurinn er þá að fó briði að Bounni og þá sem fyrst, hukst næsta sumar, og langas mey til að bingja þegar að vinna að þori af fremsi megni

at eos gehi orði.

Af því fækkar en „förival“ bojef sem eltarí fó lengra en þín, þá gehjog vel sagt því, að lísi liggur í rann og verð meira heilsrið en leirur sjálf. Þori þótt er það að leirisast að nálskrif af oðrustu samþurjun. Tíma manna hafi i luggju að síðla lísi upps við næstu kauningar eindsegnum Fransöldenar manni og er mið sagt að það eigi að „agileyr“ móti því að þeim grundvelli að því hafis eltarí ós málit um ihverjar aldein fessa líllu bón. Æt vinnu hildjog að það eigi eru örardil hringur verður hefth fram, en nist er um það að ymsi hafa augaðar í Þóri franda þinum að Skópaskáli, en þó tufi jöf van um að hraun gafi eltarí brast að eigin, en forðað fyrir það þó hraunum yrti stilt upps miati því er hraun alls eigin viss um að sigrar, en þó til jöf að hraun yrdi þinn hattulögasti leyfisinautor, vegna vins óðra hana. Af öllum öðrum til jöf framburð þóðinga laust ef því gefur brast að því.

Forsøgnum er það aðst minn að van að því gifi brast að því til þínum meimolun lísi af man, kvæð ós sem verður settur til að hoppa við því, þori þó að lísi sjá að vissu margi men sem eltarí ójá nema „Fransölden“, þá er aðst jöf eltarí um að eru þó hafi því lang með fylgi lísi i lejósdominn, eltarí síst ef því stýrð. „Fransölden“ óðruhorn og kennur Brunnarbrúnni i geynum þingi, ós við fáum hana fljat

lega, fari brum vendar þung a meðaðslunum hys um sláði.

Fri hefði aldrei látit mæg við meitt um. Loemey hafi gengit með eftirgjafina á Kampvætti Niðar. Fri þór jeg hafi alþap veit vondanget um ad høgg ydi ad gea Nílukas ansgðan. Þa hefti jeg sandh gama af ad við hvað fri miði líði.

Mjög fætti miði vankum af þið sái þeir fóð ad senda similiðis þingfjelldi óðra lewu. Fri það er eitt af fri sum mi er náður til ad "ágilega" miði þeir, ad þi sjál hattur as loka lejósundur við náðum um það sum a þengi geist. Nið dættur miði i huz ad það olli ad vera móg ad senda þingfjelldi a una síma slöð, h.d. klápaðstur, og fíð svo slöðvaristjóram það til ad koma slœyjunum til humna slöðvanna i lejósdominum. Þa er það fullvisst ad þó. Úlai yrtu send nema náðum slœyli þá fætti miðum vort um það, og leðstnadrin af fri olli ólesi ad veda tilfimur huz ef þaði ad fóð yrti náður. En hitt er náðgo óslöyfl ad senda allum sköðnum i lejósdominum móg frittu slœyli.

Hvað getur fri sagt miði um virði voan legur og fyrr. Kinnadarmalo stjóra? Þeg kom braum inn i Bimota þingið sem fulltrúa Norðlundingu síðast sumar, og ekki með fri ad kota aðalþró braum. Þen mi hafi jg eigt í blöðunum ad braum hafa viljat loka eftir sig með dini inn i embættit aftur. Þóglar miði það illt. Fri jg lík oss að með fri hafi braum óslöyfl fyrir.

Sjálfum eige og sérnum málstaf, og skenda fóri verð
vægi gagnvaðt Birnads spings fullbúnum eom áður.

Hjedan er yffelstitt líkis ad frjettu. Mömum má heita
ad lída vil uppi aðstöðum. Eftirlögur ad vinn erþodes líja
mörkum og halowet um skuldabast, en allis brafa ný
ad bæta og bræma, og hūlufas yffelstitt gatt. Verusim
hufas verid i gode meðallogi, en leam fói óverju snemomo
svo melsil huy brafa gerjist uppi, en fói munu flott
hengi ef verid veður slæti fóri versa.

Vanh þótti myr ad fá línu frá fójs við telefoni.

Med korrí lesedju

pimm einh. vin.

Bened. Þessi Tjánnson

Kaupfélag Langnesinga

Pórshöfn

Pórshöfn 26 Sept. 1927

Honi vinn!

Frunn fyrirs síðast.

Nig Langen mi em til at tilji þig
at ræpas at útvar. Þóttur Gormusgris
kunndur í Drangarli. Þóttur er díðið laur
sor hæll sær með s., hams og eimur
síðum laufir veril at kappjuu í
sumars. Vistdagsfjörð og umhverf fylgir
þis und, láint fyrir em til aðskil
fjörði í skot meira. Þórr 5 m. er sær
og tilji þig sendu minn lífgerð heim.
Hug lauf! Þóttur lífslausum at senda
þis umhverfum aðskil.

Óttar líknes ferrilega allis fríktir
heims fyrirs. Þau laufir veril sordum allt
og umhverf umhverf mi kappjuu eimur
heims og umhverf hug að.

Nú ferumjir miðj og veðum þer sær
hjólfund verður afstæði og verður fyr
fingarum at ræpas at fjörð eittkvæmt
til at bjarga heim veri t.d. laki þi
laug miðj at gengið laur til at haue
auðv frysli líftumur, og tilst at fulla lífins me.

Nýjabud 23. okt. 1927

Godir sinner:

Fjárra fyrir allt gott og gernum allt.

Þeins er þér minn Kunnu sagt, verðr hólmverðr
verðr breytlisgar i postgörgum hei. Í systum
mín næstir áramót. Þengja aðalþóðum mínum
með byggðum, en auk þistóru: Myndastu-
og fjalla-sætin.

Um postum, sem fer in Þorlífum.
2 Móðratal, hefða þegar meðskri sölt.
Meðal þeira er einn Kellhuergaingur - Jón
Sigurðsson í Meidvállum. Hann er in Þorlífum
á besti alðri (síml 40 a.) óhult og ráðvandur.
Út besti lagi, sors að eg fari að alþingjast
2 Augum um meðkjendama er hónum fremin
en ijmosir mikil náður. Jón hefir mikil
óinngjöld og erfid 12jör að gjánu, og hefir þar
síslatkvæf og meiri knýjantri þórf en hinum
til þess að fá persa alnum. Þótt það orðið
hónum mikill stytktur með líklu hini.
Þinn hóum sunn er að fáð upp komin, að þann

götū sér um heimildi a' meðan hann fer
ferdinar.

Mér dætur mi: hūq að biðji fyrir
að leggji góð ord inn lyja þóskumistars
jóns vegna. Vældi eg þess að fari gefi haft
áhrif til góðs, og næst ferdur besti frækkis
allra Reldhverfinga fyrir

Líkli þessum fari jón heldur lítið,
en fær er óhætt að tveyði fari að eg hafi
ekki boðið kann af laf, en geti boðið kann
um belsi og fyllri sigr, ef mi veri ekki
skyall allt hvinn leit.

Sí ekki til meins að fylgi fari freittir,
fari að fari munst heyrja fyrir handum ait,
en hei gerist og i frosogn er ferand:

Lendi fari náttvarar línu með Páli
Fjórh. : en og geymar kann.

Hvað segja fari um kann?

Kerar Kvedin.

Binn end.

Hans. Guðmundsson

Leirvölk 6. Óskd. 1927

Hr. alþingism. Þenidissið Sveinsson
Reykjavík

Hér i fræði minn!

Fá ek fyrir síðast. — En hér var fyrir
mín at þú heimóðurinn okkar, gér þat
máist ke nes?

Nið langar míj myndi til að hélja
þig að gjóra mei mikkin greida, og vera
mei lyðlegor í vanda-máli málstóru
sinn ey er að lenda í þarna sunni fró "lyð"
þekur. — Málið er þannig varði, að sunn-
orið 1925 vor Kristján Bergson fars. Fríkirkjan
Íslands, ó persum hér um Þóttumá, kom man-
ningat til minn og mæltist til þess að fá að
sýniskomu af vildbruni sem ey hafði gert
til þess að leggja hin flöt þannig að hin
rekotist ít sjálfskalo. Hvæt hont sem sigrð
vor. Vor þetta sýniskomu myndi ófáll með
en sýnuli þólu myndina að leit Kristján
ýfir þui að hin munni ekki ólíkley-
taldi þat heild i vegi að bátan vilji fara

Það kann. enig at gjóra yðorlegn tilraun
með þetta og tilde sig vita hvernig gengi.
Gerdi ej þetta um haustið og fókst til
þeir skilríku meðan að gera tilraun hev a'
motorbati, skrifum þeir allir undir skýrðu
um þetta, tældu þau ínum til gildis, og þá
sovat til þess sem ej hefði gert sái fyrir.
Sendi ej síðan Kristján Þ. persa að kyrrlu.

3. des. um veturni fókkti ej sunnarkeyti frá
Fiskidílaginu þar sem ej er bedur at senda
þá með fyrir s.m. persor bætu fyrir ið so
stampa eir stærslufárum að samt tilkeyr
að tvö báti. Það mi at Esja hefði veruit
þetta með með alla ómiga legt af senda
midur for að til stríði vit at búa ut þetta og
sundri. Í öllars sun var su fyrste ferð leðin
þá. Þy hafi myrj mikil fyrir persu sem
oflæst um vera þegar að sunnað þat sun
aldri hefur verit óvar gert og sunnar eru efnið
ogin lega óbruklegt baragjörn endin fyrir
sleð. Engar ferðir til at sunna annan. - Þessi ej
lengi ekkið hvernig persu reiddi af, fókkti þó
um síðir því frá Kristján Þ. persum sunn
þegir mi að þeir eru skiptir af ós sun
hafi óslal að kaups þetta hafi ekki
vilað með þat hafa þegar þat hefði veruit
svona sunn.

Síðast lítiðin vetrar sendi Kristjánus mið rípos
100 kr. (105,00) og télur þessa meiri félusse og
þorskt saman og vanlaust at íg fái nokkurn
tíma meira uppi. 600,00 kr. reikning sem ég
sendi félagni. Þá var það sem mið þýðir
skráðust í þessu breiði Kristjánus es það, at
hann fullgyðrir at íg hafi enga fríði í
Fiskifelagid, en íg hefur óróðum um sunnakeylu
frá félagni með þess undirstrikt og enga
skil í ekki, í at það sé ekki fullbundandi
þýðir það. Í því nefndi sigrar ekki dættis í
hug at opprinda þessu fráðun af Kristj. Því
berðis um, þeit einafari einumvara óþekktar
ejómanni. - Það lítið um ekki at þýðir
um at mið sem sklender en íg meydist til
at fera i mið við Fiskifelagid og þykki mið
þórlent. Þess vegna er íg at þreyði þaig
með þau í óskrifsa þær alla þessu söga
málins, at íg freyði þær allra manna best
til at slyna at greika við þessu þamig at
íg fái þeit borgat einfess at fera í mið.

Íg veit at þei eru sá meðar sem belpur mikil
óhrift voru sem er og eru þanns agur fiskifelag
máinnunn, og ejur ónni sem eiga hér óhlut ósind;

Egg hef líkis grun um at Kristjáni sé ekkerst
um þat gert at persu veri flíkat off indesti
og mer i ranninni es ekkerst að um þat.
Erema þa til þess ar þa teknileg til at same
þat at persi að hald eru einsag og hef gjent ráð
þyrir en eftir við ein sag Kr. segir óbrukþey,
til þess get og hald móteki persi, og er órett
at segja hvorjuðum sem er at þa er bært þyrir
fjöl, at byggja van sín a vinnu ingi þurhvali a
klum forsendum. — Það er annars illt til
persi við viti at Íslendingar sem hafa eftihitt
altr. þjóða mest körf þyrir þi meiri sem hafa
knúið og hafi leg leika til at finna nýjar leidi
og aðhald, ef skil að allt lega gjalda klum forbrig
og líkisvöldinga þyrir.

Frat um ca. Kr. 500 sem eg tel til a kúlður
vit fiskiflögur er mer myög bogatleyt at fá tekki þá
því eg hef fengið mis hefvenit at byggji mylegt og vesta-
stati, mið því at gilda að slíttu meðgerða stæðuna ðurí
og yfir að. — Vanlið þig einnvor gagn i persu mál
heiti skrifar þi mer. — Eg hef þig at afsaka
mikil óinntak sem eg gera þér með persu.
þyrkti eg at skrifa þér einnvor nán a skíra
brief af og gæti.

Hafið þig með bestu áskan
Um frondi

Kristján Kristjánsson

Kjósasðaðri 1. Seðluður 1927.

Elskulegi vinum og fröndi!

Ímilegar þakki fyrir allt gott frá þeir fyrsta og svo fyrri brefist
gætta sem eg fæk i gær með. Þeir. - Sómu leiðis þakka eg þeir mjög
vel sendingu (hins vegar) sem eg fæk mið góðum skilum, en ekki
alladist eg til þegar eg hefti fengið mun þá að fá þá fyrir ekki neith.
Nú að ekki kenna hvordju frá strákunum þóth. og Bersa með
imilegu þakhlæli fyrri gjöfina. - Þá er að minnast í hitt sem
þú nefnið nefnið sendingu til minn með. Lagarfossi; og fækkt hana
als ekki, og hefti hún þó að vildit verit korkomna; eg heft kannast
að þú sunnudir senda mið einhverja hressingu með Þeir en það
vara mið ekki, þú að vildit ekki getað það, en allt til þess að vita að
eg skuli vera að bidja þig þessa en eg vona að þú fyringefti það
mín og alt annað frá sunnum hendi, en samt lífi eg i þeiri von að
þú sunnir aður lægt líði senda mér einhverja hressingu.

Fætta verður minn hvarki langt með merklelegt bref í þetta sinn
og verður þú að fyringefta það, eg hefti engan líma til að skrifa
frið um orkið eða mjög mikil. Okkar öllum hir líður vel.

Síðan ainnadal í sumar, samt heldur líkis ferkost minna með
lina; en þetta eitt með allra hildurstu sumrum sem eg sunn
efli; Spætta semaleg en þó heldur líkil sunnsláðar verslaklega
myrarlegi það af furt að vor.

Fyringeftu minn fætta viss sem eg held þú getir ekki lesið.
Berdu minn ainnlega hvordju frá með til konar þímar og blesstrás Rónfólk
Valku svo afurlega margblessatús ásamt óllum þínum.

Fram einkl. elskandi Lendi og vínus

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssenar ^{of} Ólafur Ólafsson-Reykjavíkur

Hófaskeri 7 júlí 1927

Elskulegi vinnur og frondi

Ómilegar fáttir fyrir síðast og allt annan ógáli fóður fyrsta.
Þetta verður óni ekki langt eða meirailegt bref til þess er óni ekki
ætlað þar sem svo skamt er síðan að við skyldum, fóður við að vísu
þóttum líkis halad sámanu, minna en skyldi.

En ég færfti að afsaka fákhleyxi mitt og klauðaskap.
Eg vor að malast líe uit fyrir að þú sendir óni einhvern drapa
af Spini með næstu ferd Þeju, og gal fáð ekki líkis til í þínum
augum örðursi en eg vor að malast líe að þú borgadrí mei
herblánið þámu spál sem ég líkji þér hrossið. Því vor fáð
als ekki meiningu, og eg voru að þú trúir mér líe þess að svo
trafi spáki veitid. Eg vil bidja fyrir að lata mig vita hvat ég færft
að borga þér ef þú sendir óni eitt hvat.

Þetta var óni brefsefnid.

Engin líðindi síðan, óllu líður hér berilega. Lagarfoss vor heitið
kom með ein boðann af vörum, ég var i vinnu og var línum fyrir
bundið vor, get valla sagt að eg smakkti óni, og haffti þá nattuslega
gott lykt a þér.

Já, óni vinnur fyrirgefdu óni þámu klauðaskap minn og sva
þámu ómkilega munda. Óberlu komu þínu kora kveðju frá óni
og sonnum, báru manu þínunum.

Vertu afmild, blesstadr ásamt allum þínunum.

Þínur éink vinnur.

Kristján Ólafsson

Braustöðum 15. Mars 1928

Söki við! Ægj langar ð nota göða fyr
má Björnun kann ek dafa í vestur, jeg løpa honum
áttaf d' fara um inni s' vistir sjer til gamans.

Hér er mann nýðr trúðla útfir fringuvalfum voðum
og hafa um óð d' flíja svætina.

Jeg varan d' það nái að ótaklaust d' óttar d' það verdi
frammkvæmt þannig d' það verði meitt gengit s' gitt okkar
áinsíss d' bota það ~~það~~ faskar, i' það minst ber jeg það
trauð til seinnar tiljónum sem mi er við völöld d' honum
nái ekki hætt við d' ganga s' gitt afnablitlaa laugulda.

En mann hla i' þetta nýðum augum, mā persa tiljón ein
og dratt, en fórum get jeg fyrst honum d' miklu, þó jeg nái ekki
fylgjandi frinn fringuvalfum voðum; held d' það nái ekki tilgangi
num; Hér fægti nýðr vont um ef þri' vildis hafa
tal af Yorari og spenja kann ekki þetta mál og skipta myrt um
það mā Björnun, hvort māður þurpi notkun d' óttar, mā þetta
all samann, þri' einum hér austurfrí s' meira s' hættur en
jeg. Jeg býggji s' því d' þi' gerir myrt doot ef notkun þi' d'
óttar fyrir myrt, þri' op miðit er jeg binni d' leggja i' sölum
hér til pers d' geta ekki undið óhindrad d' húsþjónum mans eins
og hringd til.

Mer hjórn, kvedju og bestu örskum.

Forn Guðmundsson

EKKI er vist d' þi' verði s' fyrst fyr en farið verði d' verpa, þi'
gerir myrt d' vart áður en þi' komur, ríkal rende s' miði þjor.
Frinn miklega Forn Guðmundsson

Asi 4/4 1928

Gifti viss!

þy get þess uit fari i cinnar, at vit lið
meyðra vorum ad komu upp sefin erlendra bôrha
og hefnum stórust fírey i fari augnunni.

Filazmennum eru mið 65; safnir a 300 kundi oft
vinn. Ær sigr - laugja ðin fari fyrir umfali.

Filazmennid eru knapparri i H. f. eigin vísindum.
Borgfjörður hefur Þórhús sagnumið er að Kjós-
heiði. Sjón skipta: Bjarni Kristjánsson, eigi Helgi
i Þorlópu. Þriðjan er Bjarni Hordaborgi.

Það kom i fyrðum lit orða, at safnir eru eigin-
bókhæfju fyrir H. f. eigin, en uit hærum fari
þriðjan steftræð, enda engum meikum-
legrar á hafi að fersum ausum heitor. Það er
gottum og ný regnust og einfaldir samleikar,
ad bikhæfju kom fari einum ad notum, sum
síð fari gita næst ein mikill örðugileik. Því
kloppur bæt að ójaldfarri heiti fari eigin i
tvo hluta, sum lítil hafa sammun ad salda,
hvort hefur eins vitstofnumiðist er mann ótrúna-
ði o. s. fru. Fersumna er sitt að sanna

Bókhæfju fyrir allt sýslum luugsunarvila.
Reyndu ekki, þó ekki sé long, or líkni sínar af
sínum, at miðlum er ófárr um ekki vitálles-
máni um líf Jees, at segund Romi at nótum, en
líf Jees um bókhæfju stopnuð.

Brúss bókhæfjuin gámlu voru kínar en ekki aí
sínum líf, en neftist eitt þó fyrir aðra en fái, or
mælti hinggur og ófáum meum aðra, en i fari
kruiusi at miðlum bókhæfju. Hér um þau ekki
leituðu dant med fái nefti og tilganga, sem ver-
og ordin eigin bojacumma, sem þau dala i. - Af
lögu þeirri miðlora. Sýslubókhæfju er vildast-
um síslum orn alvíði líkni, en þó
leituð em slíkt. T. d. er sýslubókhæfju S. P. síðan
ekki tilgjandi níct i upphæfum- og veitileika
sýslumum.

Besi voru óflug lestrarfiboði; hvarri óvist, en
þau leypir fjarhaga voru einn og fámeini.
Vid erum al voru at ekki segja sér ófátt al
gagni, fái allar líkri filazserðis liggja til
hlíðaskars, en jöldu ekki sér, at hrað or i fái,
og ekki kommuðu til fái al líkri sér
i fjarliggjum klínum filazserðis. Það fái
vandkodum kundis móðum segundur or líkt og
þrefsi alir gíðar stjórnar, of allt aí ekki al

þor i hundreðar og glóðum. Verði þó nái eitt
innan evðis, sem allt leper eina hraðnumna
áð gildi og ó i eim og sama dæmningu. Kefi
þi mið jönni þó lakkast.

- Þaðu aðhor ór i fjærþing. Tekjur þess um
mildum ósíða tilganginum og tilgildir fyrir H.H.p.
Þu vilsti og óhuggileg löggið ór i vegi þessi fyrir
áð nái gildum pengið eigin og ríkiseyrt setið. Lög-
gjipin ór fyrir línum að tilkveseyrum. Keiji
línum krefst tilkveseyru, um gildi komist al-
gagni. Og línum krefst tilkveseyru. Þen ekki að
sí að þau ór eigin frum í gagnum tilk-
vindis ór að neym að fyrir til þess að leit-
astit uit að komi þessi löggið i tilgangunum
horp. Til tilkveseyru þarf að veita miklu meiri fí
en verð leper og skilyndum þessi tilgangunum
þarf að krenna. Ut aðum diliðit breyfistli
um þessa uit Rsgvi Íslands i fyrri. Henni og
flini gildi meðum öðri þau að fyrir i lit með því.
Vori ekki tilgangunum að leita jönni með epp
þeyar að þessu þingi? Og ef ekki, gildi fyrir
þi ekki hefðit uit notkun kennadr frá sí-
síðum fjarveitum lícum órur að þessu þingi;
ef að þi uit við síðum? Gildi him ekki
þundi ekki fjárvíti Benediktssau einþorgar þjóðarinn Reykjavíkur

Jor em hein huper fjörris milli þeirra. Þá voru
em ekki allri gjeldlidi em sexadrí; hundarar i
henni at hein gáti ekki fættu. Við eiginum lildi ej
þremur skilid fyrri þó, em við orum binni at
guru sambær einnáklungar og hauvaplaged. Það fer náður
skal ej segja fari, en tekjulidinni valir numu
ófær; sijóninni tekur ad eigin ad við getum
dilid. - Þeim or aðeig fadiat fylgi em einhvar
dugur x i. Og i gímu ekki vinnum vit. -

Alli þod, um er hafi mið skrifð fer vor einum
álið tilagsmanna i atalfundi tilagsins i gær. Og
samkvæmt vilja og öðru tilagsstjórnarins fer
er þess upprit um frí.

Med velen kveder

John American
Supt.

Set mið ur at einn verði inn a það er segundur
einn allum opni a filagsmáldum. Það fátt ver eina form
lid: leyfum, Það ad eigin filag. Þriði vel hifsum
upp a lítil og bokum og býr og gánum þriði ekki
væri mihið þjóri leszjaldum. Filagsmári um a
~~þjóði~~ að ~~þjóði~~ skrákierfilagur. - Semilega yrði segundur
allum opni, of það ferji fásin, örugga teknadstefnu
Rímanar or ekki mihið munur i filagsmánum -
sizjaldum við eyr lesgjaldum þær or nán segundur
i Misaviki, Eru várle or hóði að segja að mið
hlíðum munum.

Winnipeg, 24. maí, 1928.

Háttvirtur alþingismaður Benedikt Sveinsson,
Reykjavík, Íslandi.

Með því að hvorugur okkar, sem skipum sæti í stjórnarnefnd Eimskipafélags Íslands, getum komið því við, anna vegna, að sækja í ár aðalfund Eimskipafélagsins, sem haldinn verður í júnimánuði n.k.

Viljum við undirritaðir vinsamlegast fara þess á leit við yður, að þér, ásamt herra ráðherra Magnúsi Kristjánssyni, mætið á téðum fundi, og farið þar með hlutfalls-atkvæði Vestur-Íslendinga fyrir okkar hönd.

Í fullu trausti að þér verðið við framangreindum tilmælum, erum við

Yðar

með vinsemd og virðingu

Arni Eggersson

Bjarni Johannesson

Amáesi 16/2. 1928

Hari grundi!

Þóð er eigin persa bjófs at
bíði þig fyrir hóinf yfðurs minn, sem sendi þig
kveðja trúna - at flylgi i þingum skyrkeldri þin
sem hér fylgir. Það var fóður þin at segja at vist hafi
varr Bj. Haraldsson at minnask í þau verit forsaliváth.
Fr. Forhæðumur, hvort slíks voru voru að skyrkun feri
grind reistur, ef um hann grindi sér, og taldi
hann allar líkum til pers.

Vottorð löt þeg fylgja umskurinn frá með
um manni, sem þin freklið: Bjarni Þorvaldsson.
Þau ólli at náðar, þó ekki sje þau um reglna leyf
mála í Þjórinum að röðu, sem hefti verit aikýsni-
leyra. Þau var ekki hagi að fólkvæma vegna pers
at jönd er hér alþakinnus. Þúgo!

Pers máð gæta að annan eins jökhulblangs og þau
er skráð 11. áj. v.l. hefir ekki komit hér um sláttir i
mánumannum, hvort vitnumum stærði; Þau ci-
shárlæst voru að allar að hér grindi var fóður forðum
að röðu, sem hefti mikil tilgreind; fóður með sjer
fransuegis.

Þeg orðaði fóður um ekki frekva, en
óður fjer af þánum gafur og gengið i komandum
um.

Át horni kveðju og virsensal
þins end.

Hs
alþungismaður Benedikt Þorlósson
Reykjavík

Karlega þatka jeg yður þann mikla greida sem þjón lefð
gjörl myr med tiltegnum Banktalausins. Sem jeg yður
umhöd hér ad taka fyrir minn hönd. Eftir ad peningarnir
 eru komnar í yðar hensölu bid jeg yður ad ráðstafa þeim
þannig. Þó sem ór myr eitt þárunel krónum hingad
á Postkúsið. En afgangurinn rje lagður inn á milli nafn
í Banktaum. Þannig ad jeg geti drifin til þeirra þegar
jeg þarf að halda. Þád jeg yður umhálf legast ad flyta
þessu líni sunni miklu sem þjón getið á orkad.

Hjer med legg jeg yfir lýsingu fárdar eignardarma fyrir
eignarmjelli minnum á Lödum. Jeg gef yður leyfi til
ad taka af peningumnum fyrir ómáli yðas og annan kostnад
við laín tökkuna. Og sem ór myr yfir lit yfir það að saman
med skilríkjum fyrir freidslu lausins. Æf því jeg er
ekki lardur i hefja akriflum. Þerð jeg ad hildja yður
ad lesa í eðurnar þar sem á bota vart er.

Ned virðingu og minnunum.

Forsloðin 31. Október 1927
Marino Ólason